

Βιβλιογραφία

Οι παραπομπές και η βιβλιογραφία που υπάρχουν σε ένα κείμενο υπάρχουν κυρίως για δύο λόγους.

Διασφαλίζουν το κύρος του επιστήμονα. Αν υπάρχουν κομμάτια αυτούσια ή μη που παρουσιάζουν ιδέες ή απόψεις άλλων ως απόψεις του συγγραφέα, τότε υπάρχει λογοκλοπή.

Οι παραπομπές και η βιβλιογραφία βοηθούν επίσης τον αναγνώστη να εντοπίζει κείμενα που πιθανόν να τον ενδιαφέρουν για τις δικές του εργασίες και μελέτες.

Παραπομπές.

Στο τέλος της τελευταίας λέξης του παραθέματος ή της αναφοράς μέσα σε παρένθεση μπαίνει το όνομα του συγγραφέα και ακολουθείται από κόμμα όπου μετά αναφέρεται η χρονολογία όπου εκδόθηκε το κείμενο.

Οι παραπομπές τοποθετούνται στο τέλος της πρότασης ώστε να μη διακόπτουν την ομαλή ροή του λόγου.

Εάν υπάρχει κάποιο ακριβές παράθεμα, τότε ακολουθεί και ο αριθμός της σελίδας ή των σελίδων του κείμενου από το οποίο έχει παρθεί.

Ορισμένες φορές το όνομα του συγγραφέα μπορεί να μπει στο κυρίως «σώμα» του κειμένου. Στην περίπτωση αυτή το όνομα αναγράφεται πάντα στην γλώσσα του κειμένου και ακολουθείται από την ημερομηνία σε παρένθεση και τον αριθμό σελίδων.

Όταν οι συγγραφείς του κειμένου είναι περισσότεροι από ένας, τότε μπαίνουν ακριβώς με τη σειρά που βρίσκονται στο κείμενο.

Αντί να τους αναφέρουμε όλους μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε την συντομογραφία *et al.* στα αγγλικά και «και συν.» στα ελληνικά για να δηλώσουμε ότι υπάρχουν περισσότεροι συγγραφείς του ενός. Την πρώτη φορά που χρησιμοποιούμε την παραπομπή βάζουμε όλα τα ονόματα και τη δεύτερη και μετά χρησιμοποιούμε «*et al.*» ή «και συν.». Αν τα ονόματα είναι περισσότερα από πέντε χρησιμοποιούμε τις συντομογραφίες από την αρχή.

Αν οι συγγραφείς είναι δύο τότε αναγράφονται και οι δύο. Το σύμβολο & χρησιμοποιείται μόνο εντός παρενθέσεως. Εκτός παρενθέσεως χρησιμοποιείται το «και».

Η βιβλιογραφία σ' ένα επιστημονικό κείμενο συνιστά το σύνολο των βιβλίων, δημοσιευμάτων, και άλλων πηγών πληροφόρησης που αξιοποιούνται σε ορισμένο αντικείμενο μελέτης.

Τοποθετείται στο τέλος της εργασίας, αν και είναι δυνατό να τοποθετηθεί και στο τέλος ενός εκάστου κεφαλαίου, π.χ., ενός βιβλίου (φυσικά μόνο για τις πηγές που αφορούν στο συγκεκριμένο κεφάλαιο).

Περιλαμβάνουμε ΜΟΝΟ τις πηγές που αναφέρονται στην εργασία και καμία άλλη, έστω και αν τη συμβουλευτήκαμε.

ΚΑΘΕ ΠΗΓΗ ΣΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΝΤΟΠΙΖΕΤΑΙ ΣΤΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ
ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΑ ΣΕ ΠΛΗΡΗ ΤΑΥΤΙΣΗ!

Οι πηγές παρουσιάζονται σε απόλυτα αλφαβητική σειρά με βάση το επώνυμο του
(πρώτου) συγγραφέα.

Σε κάποιες λίγες περιπτώσεις (μονογραφίας ή πραγματείας) είναι δυνατή η
παρουσίαση στη βιβλιογραφία και πηγών που δεν αναφέρονται στο κείμενο, εφ'
όσον αξιοποιήθηκαν εμμέσως

Ακόμη, είναι πιθανό να ζητηθεί και ο διαχωρισμός της βιβλιογραφίας σε
ελληνόγλωσση και ξενόγλωσση (πάντα σε απόλυτη αλφαβητική σειρά)

Από τα επικρατούντα συστήματα συγγραφής, περιλαμβανομένης και της σύνταξης της βιβλιογραφίας (MLA-Modern Language Association, CMS-Chicago Manual of Style, και APA-American Psychological Association), αποδεκτή στις περισσότερες κοινωνικές επιστήμες (και στη παιδαγωγική) και σε άνω των 1000 αγγλόφωνων επιστημονικών περιοδικών είναι η μεθοδολογία που προτείνει στην εκάστοτε ανανέωση του (1929, 1952, 1974, 1983, 1994, 2001) ο *Οδηγός Δημοσιεύσεων (Publication Manual of the American Psychological Association)* της Αμερικανικής Ψυχολογικής Εταιρείας (βλ. <http://www.apastyle.org/>).

Σύμφωνα με την APA:

Διπλό διάστημα στη σύνταξη της βιβλιογραφίας

Ξεχωριστές πηγές απ' τον ίδιο (ή τους ίδιους) συγγραφέα/εις δηλώνονται με χρονολογική σειρά, η παλαιότερη πρώτη, π.χ.,
Πετρογιάννης, Κ. (2006) ή Πετρογιάννης, Κ., Φακίνος, Μ. (2007)
Πετρογιάννης, Κ. (2008) ή Πετρογιάννης, Κ., Φακίνος, Μ. (2009)

Ατομική συγγραφή προηγείται πολλαπλής συγγραφής με κοινό το όνομα του πρώτου συγγραφέα (παρά τη χρονολογική σειρά), π.χ.,
Ρεκαλίδου, Γ. (2009)
Ρεκαλίδου, Γ., Πετρογιάννης, Κ., Φακίνος, Μ. (2007)

Πηγές με ίδιο πρώτο επώνυμο συγγραφέα και διαφορετικά επώνυμα δεύτερου ή/και τρίτου συγγραφέα καταγράφονται αλφαβητικά σύμφωνα με το επώνυμο του δεύτερου ή/και τρίτου συγγραφέα (παρά τη χρονολογική σειρά), π.χ.,
Μουμουλίδου, Μ., Πετρογιάννης, Κ. (2007)
Μουμουλίδου, Μ., Φακίνος, Μ. (2005)

Σε πηγές με συγγραφείς έναν φορέα ή άλλη οργάνωση (ομαδική συγγραφή) εμφανίζεται η πλήρης ονομασία του φορέα ή οργανισμού, π.χ.,
Αμερικανική Ψυχολογική Εταιρεία (2001)
Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τμήμα Νομικής (2004)
Ανωνύμου εμφανίζεται ως το επώνυμο συγγραφέα ΜΟΝΟ όταν το κείμενο δηλώνει
Ανωνύμου ως το επώνυμο του συγγραφέα.

Αποδεκτές είναι οι Συντομεύσεις (οι κυριότερες):

κεφ.	Κεφάλαιο
έκδ.	Έκδοση
Αναθ. εκδ.	αναθεωρημένη έκδοση
2η έκδ.	2η έκδοση
Επιμ.	Επιμελητής (Επιμελητές)
Χ.Χ.	χωρίς χρονολογία
σελ.	σελίδα ή σελίδες
Τομ.	Τόμος
Αρ.	Αριθμός
Τεχν. Εκθ.	Τεχνική Έκθεση
Συμπ.	Συμπλήρωμα/τικός, η. ό

Ακόμη, η Αμερικανική Ψυχολογική Εταιρεία (2001), στην ισχύουσα έκδοση του Οδηγού Δημοσιεύσεων της (5η εκ.), προτείνει την ακόλουθη γενική φόρμα για τη σύνταξη της βιβλιογραφίας:

Έντυπα Περιοδικά:

Συγγραφέας, Α., Συγγραφέας, Β., & Συγγραφέας, Γ. (2009). Τίτλος άρθρου.
Τίτλος Περιοδικού, χχ(χ), χχχ-χχχ.

Όπου:

Α., Β., και Γ.

χχ (πλάγια γραφή)

(χ) (όρθια γραφή)

χχχ-χχχ (όρθια γραφή)

Το αρχικό του πρώτου ονόματος

Με αριθμό ό τόμος, και

Με αριθμό το τεύχος, εφόσον υπάρχει

Με αριθμό οι σελίδες

Ηλεκτρονικά περιοδικά:

Συγγραφέας, Α.Α., Συγγραφέας, Β.Β., & Συγγραφέας, Γ.Γ. (2009).

Τίτλος άρθρου. Τίτλος Περιοδικού, χχ, χχχ-χχχ. Ανακτήθηκε
ημέρα Μήνας, έτος, από ηλεκτρονική διεύθυνση.

Έντυπα Περιοδικά σε ηλεκτρονική εκδοχή:

Για τις περιπτώσεις έντυπου περιοδικού όπου χρησιμοποιήθηκε **μόνο** η ηλεκτρονική του εκδοχή, προτείνεται

Συγγραφέας, Α., Συγγραφέας, Β., & Συγγραφέας, Γ. (2009). Τίτλος άρθρου. [Ηλεκτρονική εκδοχή]. *Τίτλος Περιοδικού*, χχ, χχχ-χχχ.

Ηλεκτρονικό κείμενο:

Συγγραφέας, Α.Α. (2009). *Τίτλος κειμένου*. Ανακτήθηκε ημέρα Μήνας, έτος, από ηλεκτρονική διεύθυνση.

Βιβλία:

Συγγραφέας, Α.Α. (2009). *Τίτλος βιβλίου*. Τοποθεσία: Εκδοτικός Οίκος.

Τμήμα Βιβλίου:

Συγγραφέας, Α.Α., Συγγραφέας, Β.Β. (2009). Τίτλος κεφαλαίου. Στο Συγγραφέας, Α.Α., Συγγραφέας, Β.Β., & Συγγραφέας, Γ.Γ. (Επιμ.). *Τίτλος βιβλίου* (σελ. χχχ-χχχ). Τοποθεσία: Εκδοτικός Οίκος.

Όνοματεπώνυμα συγγραφέων:

Περιλαμβάνονται τα επώνυμα (και αρχικά πρώτου ονόματος) ΟΛΩΝ των συγγραφέων μιας πηγής ΜΕΧΡΙ και του 6ο. Μετά τον 6ο ακολουθεί το κ.α. (et al., λατινικό *et alia* = και άλλα)

Τα μικτά επώνυμα αναγράφονται ως έχουν, π.χ., Ψαρούδα-Μπενάκη

Σε περίπτωση απουσίας επωνύμου συγγραφέα μπαίνει στη θέση του ο τίτλος του κειμένου.

Χρόνος δημοσίευσης:

Εμφανίζεται σε παρένθεση μετά τον τελευταίο συγγραφέα.

Για μηνιαία ή συχνότερα έντυπα, ενημερωτικά δελτία, εφημερίδες δίνεται πρώτα το έτος και ακολουθεί η ακριβής ημερομηνία έκδοσης, όπως:

(2009, Μάρτιος) για μηνιαία έντυπα, ενημερωτικά δελτία.

(2009, Μάρτιος 09) για ημερήσιες ή εβδομαδιαίες εκδόσεις

(υπό έκδοση) για τεκμηριωμένα δεκτές προς δημοσίευση και όχι έντυπες ακόμη.

Με κεφαλαίο μόνο το πρώτο γράμμα της πρώτης λέξης του τίτλου και το αντίστοιχο του υπότιτλου (αν υπάρχει) και των όποιων κύριων ονομάτων (όρθια γραφή, χωρίς εισαγωγικά).

Μπορεί να ακολουθεί τον τίτλο σε αγκύλες [] η ειδική μορφή του κειμένου, και κλείνει με τελεία, στις περιπτώσεις:

[Επιστολή προς επιμελητή έκδοσης]

[Ειδικό τεύχος]

[Μονογραφία]

[Περίληψη]

Τίτλος εντύπου:

Δίνεται ο πλήρης τίτλος του εντύπου με κεφαλαίο το πρώτο γράμμα κάθε λέξης και όλα μικρά των λοιπών λέξεων (εκτός κύριων ονομάτων).

Ο τίτλος ακολουθείται από κόμμα και τον αριθμό του τόμου έκδοσης, **χωρίς** τη λέξη τόμος.

Αν δεν υπάρχει αρίθμηση τόμων τότε δίνεται ο μήνας (2009, Φεβρουάριος) ή η εποχή (2009, Άνοιξη).

Τίτλος και αριθμός τόμου (αν υπάρχει) δίνονται σε *πλάγια γραφή*.

Ακολουθούν σε αριθμούς οι σελίδες που περιλαμβάνουν το κείμενο.

Για βιβλία αναγράφεται με κεφαλαίο ΜΟΝΟ το πρώτο γράμμα της πρώτης λέξης, το αντίστοιχο του υπότιτλου (αν υπάρχει), και τα όποια κύρια ονόματα, σε πλάγια γραφή.

ΕΠΙΠΛΕΟΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ:

Άλλες, πιο εξειδικευμένες πληροφορίες που περιέχονται στον Οδηγό Δημοσιεύσεων της APA είναι διαθέσιμες (στα Αγγλικά) στην ιστοσελίδα:

http://www.vanguard.edu/faculty/ddegelman/index.aspx?doc_id=796